

اکولوژی و اثرات متقابل زیست محیطی در آبزی پروری

مقایسه‌ی سمیت حاد نانو نقره شیمیایی و نانو نقره سنتز شده توسط جلبک دریابی اولوا فلکسوزا در ناپلی آرتمیا فرانسیسکانا (*Artemia franciscana*)

زهرا طولابی دزفولی^۱، مجتبی علیشاهی^۲، سکینه مشجور^۳

۴- دانشجوی دکترای تخصصی بهداشت آبزیان، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز

۵- دانشیار بخش بهداشت آبزیان، گروه علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز

۶- دانشجوی دکترای تخصصی زیست‌شناسی دریا، دانشکده شیلات، دانشگاه هرمزگان

Z.tulaby@gmail.com

واژه‌های کلیدی: سمیت حاد، نانو نقره، اولوا، ناپلی آرتمیا

مقدمه:

آرتمیا سخت پوستی با خاصیت فیلتر کنندگی غیر انتخابی که کلیه ذرات کمتر از ۵۰ میکرون را مورد تغذیه قرار می‌دهد و در آب‌های

بسیار شور زندگی می‌کند. و هیچ‌گونه وسیله دفاعی ندارند. آرتمیا به عنوان یک آبزی سازگار با درجه شوری بالا در آب‌های جهان

شناخته شده است. این سخت پوست بیشتر به خاطر نقش ویژه در تغذیه مراحل اولیه رشد آبزیان پرورشی اهمیت دارد و بدون استفاده از

این آبزی به عنوان غذای زنده، تکثیر و پرورش بسیاری از گونه‌های آبزیان غیر ممکن می‌باشد. علاوه بر این، برخی ویژگی‌های منحصر

به فرد آرتمیا، از جمله انتشار گسترده‌ی جغرافیایی، کشت نسبتاً آسان در شرایط آزمایشگاهی، مقاوم به جا به جایی، دوره‌ی زندگی کوتاه

و تکثیر بالا، باعث گردیده که به عنوان یک گونه‌ی شاخص برای تشخیص سمیت محیطی سموم مطرح باشد. با توجه به گسترش سریع

صنایع مرتبط با نانو ذرات و احتمال ورود این مواد به منابع آبی و ایجاد اثرات مضر بر محیط زیست و موجودات آبزی، گرایش به استفاده

از روش‌های سبز (دوستدار طبیعت) برای تولید نانوذرات افزایش یافته است. یکی از این روشها استفاده از نانوذرات بیوسنتز شده توسط

گیاهان است. لذا در این تحقیق میزان سمیت حاد نانو ذرات نقره شیمیایی و بیوسنتز شده توسط جلبک دریابی اولوا بر ناپلی آرتمیا مورد

طالعه قرار گرفت.

مواد و روش‌ها:

در این تحقیق از نانو ذرات شرکت نانو نصب پارس به نام تجاری نانوسید و نوع L-2000 مورد استفاده قرار گرفت. این ماده کاملاً محلول

در آب بوده و ماده حامل نانو ذرات نقره در این محصول آب مقطر می‌باشد. غلاظت نانوذرات نقره در این محصول ۴۰۰۰ میلی گرم در

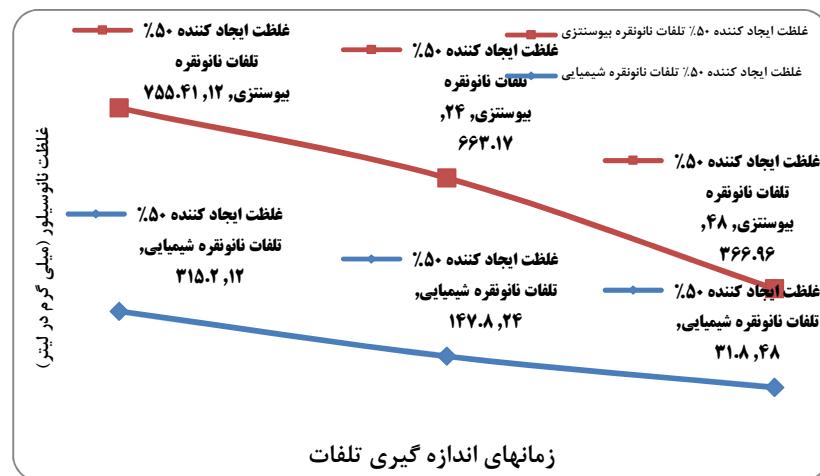
لیتر و اندازه ذرات ۳۰ تا ۸۰ نانومتر است. سیست آرتمیا در شرایط استاندارد تخم گشایی گردید، آرتمیاهای تفریغ شده به روش مرسوم

در یک بشر در محفظه تاریک قرار داده شده و نور کانونی از یک نقطه به قسمت بالای بشر تابانده و به علت نورگیرایی ثابت ناپلی‌ها، ناپلی‌های سالم‌تر و متاخرک‌تر به در سطح بشر تجمع یافته و با یک پیپت پاستور جمع آوری گردیدند. سپس رقت‌های متوالی از نانوسلیور و نانوذرات بیوسنتر شده در گوده‌های پلیت‌های کشت سلولی ایجاد گردید و هر غلظت در ۳ تکرار ایجاد شد. به هر گوده ۳۰ ناپلی آرتمیا فرانسیسکانا اضافه گردید و سپس با توجه به استاندارد OECD در مورد موجودات آبزی (روش مشابه دافنی) تعداد تلفات در ساعت ۱۲، ۲۴ و ۴۸ بعد از مجاورت با نانوسلیور شیمیایی و بیوسنتر شده یادداشت گردید و نتایج با استفاده از نرم افزار Probit آنالیز گردید.

نتایج و بحث:

نتایج سمیت نانو ذره نقره در ناپلی آرتمیا فرانسیسکانا در نمودار ۱ نشان داده شده است. همان‌طور که مشاهده می‌شود سمیت نانو ذره نقره در آرتمیا با افزایش زمان مجاورت افزایش می‌یابد، به طوری که غلظت ایجاد‌کننده ۵۰ درصد تلفات در ۴۸ ساعت پس از مجاورت با نانوذرات نقره شیمیایی و بیوسنتری به ترتیب $31/8$ و $466/96$ میلی گرم در لیتر بوده است، بنابراین حداکثر غلظت قابل قبول، $3/2$ میلی گرم در لیتر برای نانوذرات نقره شیمیایی و $36/7$ برای نانوذرات سنتر شده از جلبک اولوا مشخص گردید. که بالا بودن قابل توجه و معنی دار سمیت نانوذرات شیمیایی را نسبت به نانوذرات بیوسنتری نشان می‌دهد.

Bar-Ilan و همکاران (2009) نیز سمیت نانوذرات نقره و طلا را در جنین ماهی زبرای دایو مطالعه و سمیت بالای نانوذرات نقره را در این ماهی گزارش نمودند، در صورتی که نانوذرات طلا قادر سمیت برای این ماهی بود. از سوی دیگر حسینی و همکاران (۱۳۹۳) مقدار غلظت کشنده میانی (LC50) کلوئید نانوذرات نقره طی ۹۶ ساعت را برای ماهی گامبوزیا، $0/016$ میلی گرم در لیتر برآورد نمودند و با توجه به این مقدار، نانو ماده مذکور را جزو مواد شیمیایی بسیار سمی برای آبزیان طبقه‌بندی کردند که در صورت رهایش آن به محیط زیست، می‌تواند دارای اثرات نامطلوب بر آبزیان باشد. با توجه به اینکه میزان سمیت ماده‌ی بیوسنتر شده از جلبک بسیار کمتر از نوع شیمیایی آن است، لذا استفاده از نانوذرات بیوسنتری می‌توانند جایگزین بسیار مناسبی برای این گونه محصولات شیمیایی باشند.

نمودار (۱) مقایسه سمیت حد (LC50) نانو نقره شیمیایی و بیوسنتزی در ناپلی آرتمیا

منابع

1. حسینی، س.ژ.، حبیبی، ل.، جوهري، س.ع.، سوری نژاد، ا.، ۱۳۹۳. بررسی سمیت حد کلوئید نانو ذرات نقره سنتتیک تولید شده از طریق سایش لیزری بر ماهی گامبوزیا *Gambusia holbrookii*, مجله بوم شناسی آبزیان. دوره ۴، شماره ۲، صفحات ۳۰-۳۴
2. Bar-Ilan, O., Albrecht, R.M., Fako, V.E. and Furgeson, D.Y. 2009. Toxicity assessments of multisized gold and silver nanoparticles in zebrafish Embryos, Aquatic Toxicology, 5(16): 1897-1910.
3. Gomez-Gil, B., Herrera-Vega, M. A., Abreu-Grobis, F. A., and Roque, A. 1998. Bioencapsulation of two different vibrio species in nauplii of the Brine shrimp (*Artemia franciscana*), Appl. Environ. Microb. 64: 2318- 2322.
4. TCR. 1984. OECD guideline for testing of chemicals. Section 2. Effect on biotic system. 1-39.